

sabbatop et respōd̄it ib⁹ illis est dñs
potēs in celo q̄i iusserit agi septentriū
diz qui ait Et ego potēs sū sup tē
ram q̄ impero sumi arma et negotia
implere. h. Machabeoꝝ. xv.

Sep̄ anthiochus dixit se iherosolimā
mā ventū et eam congeriem sepul-
cheri iudiciorū factū sed aliter cœcta
. h. Machabeoꝝ. ix.

Petus magistro audacter ait et
si omnes scandalizari fuerit nō tū te
negabo sed tamen aliter ei accidit.
Mathei. xxvii.

Iactates et de se mencientes dyaboli
bolū imitantur qui cum p̄p̄o omnia
regna mundi ostenderet ait omnia
michi ista traditi sunt et cui volo do
ilia. Luce. vii.

Cōtra iatantes et arrogantes in
ducit dñs parabolā pharisei dicētis
nō sunt hiat cetera. Luce. xvii.

Dixit iudei cecō nato et illuīnā
to in p̄cas natus es tuus et tnmē tu
dores nos. Johis. ix.

Pylatus dixit nescis q̄a p̄tētē
habeo crucifigere te Johis. xix.

De iudicij bonis siue malis

Ausam quā nescit iudex di
ligēter iustigare debet.

Job. xxix.

Dixit dñs de⁹ ad abrahā descedā
et videbo ut p̄ sodoit clamorē q̄ reit
ad me opere cōpleuerit Gen. xxiij.

Descedisse eccl̄ legiē ut videret
ātitem quā edificauit filij adam
licet ipm nichil lateret. Gen. xi.

Iniuste p̄cepit iudas thamar nūc
suam cōbuci. Gen. xxxvii.

Dñs eḡpti ppter crudelē verbū
prox̄i ioseph misit in caecem.

Genghis. xxxix.

M̄morā p̄ minores maiora p̄e
maiores iudica debent diffiniri nū
rta illud qđ consiluit iheteo mōys
Exodi. xviij.

Fili⁹ samuelis iudices ilrahel de
elitaueūt post auariciā accepta
munera et p̄tuerunt iudicia. i.
Ilegum. ii.

David ecā mūste tulit sc̄tē cā cō
tra miphiboleth absētē ad verbū si
be exēma offereatis. h. Ilegū. xvi.

Salomō recte iudicauit duas me
retrices p̄ filio occiso. h. Ilegū. iii.

Costituit isolaphat rex iuda p̄tē
pes terre p̄p̄iens eis videte quid fu
ciatis nō homini s̄ed dei iudiciū ex
erctis et qđāq̄ iudicauit is ī vos
redūdabit. h. Parali. xix.

De diuinib⁹ is. l. dixit. Plaics. i.

P̄cipes tui infideles soij surum
omnes diligunt munera et secuntū
retribuōnes pupillo non iudicant
et crusa vidue non ingredit̄ ad illos
Quāvis rex darius persicū rex sci
ret danielē innocentem tamen ad
instācā satrapātū misit cū in lacum
leonum Dāmelis. xiiij.

Simile accidit. Danielis. iii. vbi
misit tres puetos in fornacem.

Discreto examinauit daniel duos
senes qui cōtra susannā fessū tulerūt
testimonium et illos morti condēp
navit. Danielis. xiiij.

Cū accusaretur ip̄e menelans ī
iudicio cōram ip̄o anthiocho p̄tē pe
cunia quā p̄misit absolutus fuit et ac
cusatores suos īiqua morte condēp
navit. h. Machabeoꝝ. iii.

Dixit nichodem⁹ phariseis nūqd̄
lex nostra iudicat hominē nisi prius
audierit ab ipso et cognoverit quid
faciat. Johannis. vij.

De iuramento. De iustitia.

Nequissimum fuit iubicius pylati
q̄ barabam latronem homicidam se
diosum dimisit dñm ihesū xp̄m mor
ti cōdempnauit. Mat. xxvij.

Cū paulus eic̄s et demoniū de
puella phitonilla accusatus fuit a do
mino illius quād ip̄a questū divinā
do prebebat magistratus autem fe
at paulus et sylam virginis cedi et in
carcerem mitti. Actuum. xv.

Judeis paulū accusantibus dixit
gallio si eliet iniquū aliqd aut fa
nus pessimū recte vos sustinere. Si
vero questiones sunt de lege vestra
voluphi videritis. Actuum. xvij.

Princeps sacerdotū iūsit percuti
os pauli tūc ait paulus percutiet te
de⁹ pies dealbars et tu sedēs iudicas
me de lege fīm legē cōtra legē iubes
percuti. Act. xxij.

Dixit festus preses nō esse consue
tudo romanis dampnare aliquem; ho
minem p̄ius q̄ is qui accusatus est
ante presentes accusatores locum de
fendendi habeat. Act. xxv.

Nota quicqđ hic de iudicio pon
tur de iusticia acapi potest.

De iuramento

Igit abymalech ad abrahām
dñs tecum est in uniuersi s q̄
agis iura ergo michi ne mic
hi noceas dixitq; abraham ego iura
bo. Gene. xxi.

Jacob et laban iniecant fedus et
iūravit iacob p̄r tim. re; p̄tatis sui
ysaac. Gene. xxxi.

Mōyses iūravit q̄ habitaret cum
iethro et accepit; ephoram filiam ei⁹
in uxorem. Exo. ii.

Pepigit ionathas fedus cū domo
dauid et iūraverunt ambo primo.

Regli m. xij.

Flento dauid p̄o filio suo absolon
dixit iōas surge et procede et allo
quens satis fac seruū tuis. iuro em
tibi per deū q̄ si non exieris nec u
nqđem tamēscus fit tecum primo.
Ite. xij.

Jurauit dauid bēsabee matr̄ sa
lomonis q̄ ipse salomō regnaret p̄
ip̄iū. ih. Ite. i.

Salomō auditi petione matris
p̄o adomia iūravit p̄ deū dicens hec
faciat deus et hec addat q̄a cōtra nī
nam suā locutus est adomias verbūz
hoc. ih. Ite. ii.

Benedab rex syrie indignatus ad
responsiouē achab ait hec faciet mic
hi de⁹ et hoc addidit si sufficerit pul
uis samarie pugillis omnis populi q̄
sequit me. ih. Ite. iii.

Simile iuramentum fecit israhē
q̄ helyam prophetam occidet et e
cō. Ite. iv.

Nabuchodonosor iūravit q̄ defē
deret se. Judith. i.

rex anthiochus filius anthiochi
misit ad iud̄os pacem facere cum illo
et cupit cīcius iuramentum primo.
Machabe. vi.

Petrus dicentib⁹ sibi et tu ex illis
es cepit iurare q̄ nō nouit hominem
Mat. xxvi.

De iusticia.

Brahaz volens separā a loth
nepote suo dedit ei optionē
ut quā partē vellet eliger;
Gens. xij.

Abducto agag rege amalech corā
samuel ait ei samuel hunc fecit gladi
us tuus mīs absq; liberis sic absq;
liberas erit mater tua. ii. Ite. xv.